

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦИАЛЬНАЯ

№

ГАЗЕТА

40.

KURYER WILENSKI.

GAZETA URZEDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 27-го Мая. — 1847 — Wilno. WTOREK, 27-go Maja.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 21-го Мая.

Высочайшею Грамотою, 21-го Апрѣля, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена Св. Александра Невского, Начальникъ Округовъ пахатныхъ солдатъ Новгородской, Витебской и Могилевской Губерній, Генералъ-Лейтенантъ *фонъ Фрикенъ*.

— Высочайшимъ Указомъ, даннымъ Комитету, учрежденному въ 18-й день Августа 1814 года, Предсѣдателемъ сего Комитета Всемилостивѣйше повелѣно быть Члену оного, Генералъ-Адъютанту, Генералу отъ Инфантеріи *Ушакову 1-му*.

— Высочайшими Указами, данными Придворной Конторѣ 30-го Апрѣля, Всеми остивѣйше пожалованы во Фрейлицы къ Ея Величеству Государынѣ Императрицѣ, дѣвицы: Княжна Вѣра *Трубецкая*, Александра *Мердеръ*, Марія *Ковалькова* и Графиня Ольга *Армфельдъ*.

Въ Петербургскихъ Губернскихъ Вѣдомостяхъ напечатано циркулярное предписаніе Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, на имя начальниковъ губерній, слѣдующаго содержанія: „Министерствамъ Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ сдѣлалось извѣстнымъ, что по многимъ городамъ находятся въ значительномъ обращеніи обрѣзные и травленные червоицы, а также истертая серебряная мелкая монета стараго и новаго чекана, и что сбытъ этихъ денегъ составляетъ особаго рода промыселъ, поддерживаемый преимущественно мѣнялами, которые, принимая истертую мелочь, по неудобству обращенія ея въ народъ, за что хотять, извлекаютъ оттого выгоды, а бѣдный классъ людей терпитъ стѣсненіе и потерю.

„Въ слѣдствіе сего, по соглашенію съ Г. Министромъ Финансовъ, прошу сдѣлать записанное распоряженіе, чрезъ опубликованіе въ губернскихъ вѣдомостяхъ, о немедленномъ прекращеніи обращенія истертой серебряной и неполновѣсной золотой монеты, съ предоставленіемъ всякому, у кого имѣется такая монета, представить ее въ находящееся въ губернскомъ городѣ Уздное Казначейство для промѣна; мѣняль же, какъ главныхъ виновниковъ укорененія въ народномъ обращеніи негодной монеты, обязать подписками, чтобы они всю находящуюся у нихъ на лицо истертую и неполновѣсную монету, также представили въ Уздное Казначейство для промѣна, въ непродолжительный срокъ, и чтобы на будущее время, ни въ какомъ случаѣ таковой монеты не принимали и сами въ об-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 21-go Maja.

Przez Najwyższy Dyplomat, 21-go Kwietnia, Najłaskawiej mianowany został Kawalerem Orderu Sw. Alexandra Newskiego, Naczelnik Okręgów żołnierzy-rolników gubernii: Nowgorodzkiej, Witebskiej i Mohylewskiej, Jeneral-Porucznik *von Fricken*.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, wydany do Komitetu, ustanowionego w dniu 18 Sierpnia 1814 roku, Prezesem tegoż Komitetu Najłaskawiej rozkazano być Członkowi jego, Jeneral-Adjutantowi, Jeneralowi Piechoty *Uszakowowi 1*.

— Przez Najwyższe Uказы, do Kapituły Dworu w dniu 30 Kwietnia wydane, Najłaskawiej mianowane zostały Frejlinami JEJ CESARSKIEJ MOŚCI: Xiężniczka *Wiara Trubecka*, Panna *Alexandra Merder*, Panna *Marya Kowalkow*, i Hrabancka *Olga Armfeld*.

W Gazecie Gubernialnej Petersburgskiej umieszczono okólnik P. Ministra Spraw Wewnętrznych, wydany do Naczelników gubernii, następującego brzmienia: „Doszło do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Skarbu, że po wielu miastach krążą w znacznej ilości obrzynane i starte dukaty, jako też zużyta srebrena drobna moneta staraго i nowego stępla, i że zbywanie takowych pieniędzy stanowi szczególny rodzaj przemysłu, mianowicie między wexlarzami, którzy przyjmując zużyta zdawkową monetę, z powodu utrudnionego jej krążenia w kraju, po lada najniższej cenie, ciągną ztąd potѣm zyski, a uboga klasa ludzi doświadcza zamitrżenia i straty.

„W skutek tego, po uprzednim porozumieniu się z P. Ministrem Skarbu, proszę wydać stosowne rozporządzenia, przez ogłoszenie w gubernialnych gazetach, o niezwłocznym wywołaniu z obiegu zużytej srebrnej i nieważnej złotej monety, pozwalając każdemu, u kogo się takowa moneta znajduje, składać ją w Powiatowym Podskarbstwie miasta gubernialnego dla wymiany; wexlarzy zaś, jako głównych sprawców zakorzenienia w kraju obiegu zużytej monety, zobowiązać, drogą własnoręcznych podpisów, aby wszelką znajdującą się u nich startą i nieważną monetę, złożyli również w najkrótszym czasie w Powiatowym Podskarbstwie dla wymiany, oraz, aby na przyszłość, w żadnym razie takowej monety nie brali i sami w obieg onej nie puszczaali, pod karą, w przeciwnym zdarzeniu, oddania pod sąd; dozor zaś nad ścisłѣm wyko-

ращеніе не выпускали, подь опасеніемъ, въ противномъ случаѣ, преданія суду; наблюденіе же за точнымъ исполненіемъ всего этого, возложить на мѣстныхъ полицейскія и общественыя учрежденія.

„Къ сему считано долгомъ присвокупить, что истертою монетою должно почитать ту, на которой знаки совсѣмъ изгладились съ обѣихъ сторонъ, или съ одной вовсе, а съ другой съ малыми остатками изображенія штемпеля, и что если признаете нужнымъ открыть промѣнъ истертой монеты и по уѣзднымъ городамъ, то отъ васъ будетъ зависѣть войти объ этомъ въ сношеніе съ мѣстною Казенною Палатою, такъ какъ, по отзыву Г. Министра Финансовъ, Палаты имѣють на то надлежащее разрѣшеніе.

Варшава, 29 Мая.

15-го (27) Мая с. г., въ 12¼ часовъ по полудни, на желѣзной дорогѣ, между станціями Горжковице и Радомскъ, на гати, при деревнѣ Клѣтиѣ, въ первый утренній поѣздъ, слѣдовавшій изъ Варшавы въ Ченстоховъ, произошло печальное приключеніе: 5 экипажей и 4 вагона, составлявшіе поѣздъ соскочили съ рельсовъ, оторвались отъ паровоза и изломались. Изъ числа 60 лицъ ѣхавшихъ, пять человекъ лишились жизни, а именно: Брудзицкій винокуръ Осицкій, Радомскій торговецъ Левекъ Давидсонъ, кондукторъ Червинскій, и неизвѣстные по имени: ремесленникъ изъ Ченстохова и экономъ изъ Шедковского округа; четыре тяжело ранены, а восемь легко, коимъ тотчасъ доставлено медицинское пособіе въ Радомскѣ. Остальные лица отправились въ дальнѣйшій путь въ экипажахъ, доставленныхъ изъ ближайшей станціи. Причина сего приключенія донынѣ неизвѣстна. Начальство, съ назначенными для сего чиновниками желѣзной дороги, предприняло на мѣстѣ соответственное изслѣдованіе причинъ сего несчастія. Желѣзная дорога состоитъ въ совершенно хорошемъ состояніи и обыкновенный ходъ поѣздовъ совершается безъ всякой перемѣны.

— Визитаторъ Учебныхъ Заведеній, Членъ Воспитательнаго Совѣта и свѣтскій Членъ Римско-Католической Духовной Академіи, Статскій Совѣтникъ и Кавалеръ Орденовъ: Св. Станислава 2-й степени, Св. Владимира 4-й степени и Св. Анны 3-й степени, Антоній Глебовичъ, вчера ночью внезапно скончался на 46 году отъ роду.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

ФРАНЦІЯ.
Парижъ, 16 Мая.

Совѣщанія палаты депутатовъ. Засѣданіе 14 Мая. Въ это засѣданіе на очереди состояли предсказанные Г. Одиллономъ-Барро вопросы министрамъ относительно происшедшей перемѣны министровъ. — Предметъ этотъ привлекъ толпы любопытной публики, и самые депутаты собрались въ большемъ количествѣ. Г. Одиллонъ-Барро взошедши на кафедру, сначала объявилъ, что „когда въ министерствѣ происходитъ перемѣна, относящаяся хотя сколько-нибудь къ политикѣ, палата имѣетъ право требовать точныхъ свѣдѣній о такой перемѣнѣ; и потому онъ желаетъ знать произошли ли эта перемѣна только отъ разногласія мнѣній, или предвѣщаетъ перемѣну системы правленія?“ — „Важный фактъ—извѣстенъ всѣмъ,—продолжалъ ораторъ, — не согласіе обнаружилось въ самомъ большинствѣ. Часть этого большинства приняла за истину неоднократныя обѣщанія прогресса, и потребовала ихъ исполненія. Сперва старались преодолѣть ея навязчивость; но теперь невольно представляется вопросъ, не почувствовали ли необходимости, дать этимъ прогрессивнымъ консерватистамъ представителей въ кабинетъ?“ — Ораторъ отвѣтилъ на это возраженіемъ, при чемъ опровергъ также мнѣніе, будто бы настоящая перемѣна кабинета произошла вслѣдствіе предложеннаго вопроса о мѣрахъ снабженія страны продовольствіемъ, а также состоянія финансовъ, и сообразилъ за симъ болѣе важный, по его мнѣнію, вопросъ, не произошла ли эта перемѣна отъ несогласія членовъ кабинета. „Великій Хранитель печати,—слова оратора, — оспаривалъ права, которыя присвоилъ себѣ министръ публичныхъ работъ; но и это не могло подать повода къ увольненію трехъ министровъ. Переговоры о чрезвычайныхъ кредитахъ ознаменованы

наніемъ tego wszystkiego, поручить miejscowym władzom policyjnym i gminnym.

„Poczytuję też za obowiązek dodać, że za zużytą monetę należy uważać tę, na której znaki są z obu stron zupełnie zatarte, lub z jednej strony zupełnie a z drugiej z małemi resztami stępla, i że jeśli uznacie za rzecz pożyteczną otworzyć wymianę zużytej monety i w miastach powiatowych, tedy od was zależec będzie porozumiec się w tym względzie z miejscową Izbą Skarbową, gdyż, w skutek odezwy P. Ministra Skarbu, Izby mają ku temu stosowne zalecenie.“

Warszawa, 29 maja.

Дня 15 (27) Мая б. р. о godzinie 12¼ z południa, na kolei żelaznej pomiędzy stacyami Gorzkowice a Radomsk, na grobli pod wsią Kletnią, w pociągu pierwszym rannym z Warszawy do Częstochowy idącym, zdarzył się smutny wypadek przez wyskoczenie z kolei i oderwanie się od parochodu 5-ciu osobowych pojazdów i 4-ch wagonów, pociąg składających, które przewrócone i połamane zostały. Z liczby około 60 ciu osób jadących, pięć utracilo życie, jako to: Osiński gorzelany z Brudzie; Lewek Dawidson, handlujący z Radomską; Czerwiński konduktor, i niewiadomi z nazwiska: rzemieślnik z Częstochowy i ekonom z okręgu Szadkowskiego; ciężko rannych jest osób 4, lekko 8 którym natychmiast pomoc lekarska w Radomsku udzieloną została. Inne osoby, w sprowadzonych z najbliższej stacji pojazdach, w dalszą udały się podróż. Przyczyny wypadku tego dotąd nie są wiadome. Władze sądowe przybranemi urzędnikami drogi żelaznej, rozpoczęły na miejscu stosowne śledztwo. Droga żelazna w zupełnie dobrym jest stanie i bieg zwyczajny pociągów żadnej nie doznaje zmiany.

— Antoni Hlebowicz, Radzca Stanu, Wizytator szkół, Członek Rady Wychowania i Członek świecki Zwierzchności Akademii Duchownej Rzymsko-Katoliцkiej, Kawaler orderów: Św. Stanisława 2-jej klasy, Św. Włodzimierza 4-jej klasy i Św. Anny 3-jej klasy, zmarł nagle wczorajszej nocy, przeżywszy lat 46.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCJA.
Paryż, 16 maja.

Obrady Izby Deputowanych. Posiedzenie d. 14 maja. Na posiedzeniu tém, z porządku dziennego, przepadły zapowiedziane przez P. Odillona-Barrot interpellacje Ministrów, względem zaszłej zmiany gabinetu. Przedmiot ten ściągnął tłumy ciekawej publiczności, i samiż Deputowani, w większej liczbie niż za zwyczaj przybyli. P. Odillon-Barrot wszedł namównicę, i oświadczywszy na przód: iż, „skoro zachodzi zmiana w ministerstwie, mająca jakkolwiek związek z polityką, Izba ma prawo żądać dokładnych wiadomości w tym względzie; pragnął wiedzieć, azali obecna zmiana gabinetu wypłynęła tylko z niezgodności osób, albo też zapowiada zmianę w systemacie rządu?“ — „Ważny fakt wiadomy jest wszystkim — rzekł dalej — rozdwojenie wynikło w łonie samejże większości. Jedna jej część wzięła za prawdę tylokrotne obietnice postępu i upomniała się o ich dopełnienie. Zrazu chciano pokonać jej natarczywość, ale właśnie zachodzi pytanie, azali nie uznano nakoniec potrzeby otworzyć wstęp do gabinetu tym tak zwanym Konserwatystem-progressyjnym?“ — Mówca odpowiada sam na to w sposób przeczący, zbija również mniemanie, jakoby obecna zmiana gabinetu wynikła z kwestyi o środkach zaopatrzenia kraju w żywność lub z przesilenia stanu finansów, i roztrząsa następnie, ważniejsze, podług niego, pytanie, azali ta zmiana, nie jest skutkiem niezgodności członków gabinetu. „Wielki Pieczętarz — słowa są mówcy — żądał zwrotu praw sobie należnych, które Minister robót publicznych przywłaszczył; to wszakże nie mogło być przyczyną usunięcia aż trzech Ministrów. Rozprawę o nadzwyczajnych kredytach oznaczone zostały osobliwym wypadkiem. Izba dowiedziała się, że Jeneralny Gubernator Algieryi, bez względu na zobowiązanie się rządu, przedsięwziął wyprawę do Kabylii. Rzecz ta nie może być uważana za mało znaczącą. Rząd

особеннымъ случаемъ. Палата слышала, что алжирскій генераль-губернаторъ, не смотря на принятое правительствомъ обязательство, предпринялъ походы въ Кабилию. Дѣло это не можетъ быть названо мало-важнымъ. Правительство показало себя безыльнымъ, не имѣющимъ ни авторитета, ни энергии; это нѣсколько объясняетъ удаление военнаго министра, но все таки удаление двухъ другихъ министровъ, преимущественно министра финансовъ, остается необъяснимымъ. Въ то время, когда палата видитъ возрастающій дефицитъ, когда ей нужно было успокоеніе, когда, по крайней мѣрѣ, слѣдовало бы объяснить дѣло, вдругъ передача портфеля финансовъ въ другія руки, производятъ глубокое впечатлѣніе. Обстоятельства, сопровождавшія увольненіе министра финансовъ, придали этому случаю еще большее значеніе. Какъ могло случиться то, что министра финансовъ увольняютъ въ ту самую минуту, когда оказывается дефицитъ? Или этотъ министръ растратилъ деньги? Или онъ слишкомъ энергично защищалъ казну? Палатѣ должны быть объяснены все эти пункты.

Отвѣчая на это Г. Гизо, объявилъ сперва, что при перемѣнѣ кабинета вовсе не было и рѣчи объ измѣненіи его политики, которая по этому останется на прежнихъ началахъ. „Если бы я. — продолжалъ ораторъ, — будучи членомъ министерства, увидѣлъ, что не могу доставить политикѣ поддержки, какой отъ меня ожидаютъ, я не хотѣлъ бы болѣе участвовать въ дѣлахъ его. (Г. Лакавъ-Лаплагне проситъ позволенія говорить). Если при такихъ обстоятельствахъ, Г. Лакавъ-Лаплагне не подалъ добровольно просьбы объ отставкѣ, то, конечно, причиною тому была мысль, что добровольное удаленіе изъ кабинета могло быть почтено чѣмъ нибудь въ родѣ уступки, что упреки, выставленные противъ этого министра, были бы тогда основательны, и что онъ не могъ бы уже протестовать противъ нихъ съ тою силою, съ какою можетъ дѣлать это теперь. Значитъ, поступокъ Г. Лакавъ-Лаплагне, невышедшаго изъ кабинета добровольно, можетъ почитаться поступкомъ не только вполне справедливымъ, но и достойнымъ; этому примѣру мы видимъ въ 1837 году, когда Г. Дюшателя лишили министерство финансовъ.“ Продолжая далѣе рѣчь свою, Г. Гизо сказалъ между прочимъ: „Партія консервативовъ побуждала до сихъ поръ рѣшительнымъ сопротивленіемъ оппозиціонной сторонѣ и тѣснымъ союзомъ съ кабинетомъ; на этомъ а не на другомъ началъ основываются дальнѣйшія ея успѣхи. Между большинствомъ стараются породить несогласіе (шумъ на лѣвой сторонѣ). Тѣ, которыми вызвано настоящее преніе, имѣли въ виду эту цѣль и надѣются достигнуть ее (новый ропотъ на лѣвой сторонѣ). И потому наши старанія должны клониться къ отвращенію такого несогласія. Большинство должно помнить чего оно хочетъ: оно хочетъ поддерживать основаніе охранительной политики, не смотря на все препятствія и случайности. Оно никогда не должно упускать изъ вида этой цѣли, и если тогда неожиданно случится что нибудь особенное, то большинство и министерство всегда съ побѣдою выйдутъ изъ этихъ особенныхъ случаевъ. (На счетъ увольненія военнаго и морскаго министровъ, Г. Гизо не представилъ палатѣ никакихъ дальнѣйшихъ объясненій).

Послѣ Г. Гизо произнесъ рѣчь Г. Лакавъ-Лаплагне, и объявилъ, что просьбы объ отставкѣ не подалъ онъ добровольно потому, что не судилъ о своихъ отношеніяхъ такъ, какъ судилъ о нихъ другіе министры, то есть, не думалъ, чтобы присутствіе его въ кабинетѣ было неудобно для государства и было причиною обезсилія самаго же министерства; что онъ не могъ допустить того, чтобы думали, что взводимыя на него обвиненія — основательны, и не хотѣлъ породить предположенія, будто бы онъ отчаявается въ будущности. Такое предположеніе непременно родилось бы, если бы онъ добровольно вышелъ въ отставку. Никѣ ответственность за этотъ шагъ падаетъ не на него, а на другихъ министровъ; онъ же съ своей стороны желаетъ только того, чтобы его увольненіе уврачевало болѣзнь, которою теперь страдаетъ государство; обѣщаетъ, что онъ употребитъ все силы для достиженія этой цѣли, и наконецъ торжественно объявляетъ, что не смотря на все происшедшее, онъ никогда не перестанетъ быть приверженцемъ охранительной партіи, и убѣждаетъ партію консервативовъ хранить единодушіе.“ Этотъ умѣренный отвѣтъ удаленнаго министра жестоко обмануль ожиданія оппозиціи, полагавшей, что рѣчь бывшаго министра финансовъ, исполненная ожесточенія противъ остальныхъ членовъ кабинета, откроетъ

оказалъ się bezsilnym, nie mającym ani powagi, ani energii. Tłómaczy to niejako usunięcie Ministra wojny, zawsze jednak oddalenie dwóch innych, mianowicie Ministra skarbu, zostaje zawyjasnioném. W chwili, gdy Izba widzi wzrastający deficit, gdy potrzebowałaby właśnie uspokojenia, a przynajmniej objaśnienia w t m względzie, zmiana Ministra skarbu ma swoje głębokie znaczenie. Okoliczności towarzyszące jego wystąpieniu z gabinetu, czynią ten wypadek jeszcze ważniejszym. Zkąd pochodzi, że Minister skarbu usunięty zostaje właśnie wówczas, gdy się okazuje deficit? Czy więc roztrwonit pieniądze? Czy nadto energicznie bronił skarbu? Izba we wszystkich tych punktach, powinna być objaśnioną dokładnie.“

Odpowiadając na to P. Guizot, oświadczył naprzód, że przy obecnej zmianie gabinetu, nie było bynajmniej mowy o zmianie jego polityki, która przeto pozostaje zawsze tą samą co przedtem. „Gdybym był członkiem ministerstwa, — rzekł dalej — a nie mógł polityce jego udzielić tój podpory, jakiejby po mnie żądano, nie chciałbym brać w nióm dłużej udziału. (P. Lacave-Laplagne prosi o głos. Jeśli w podobnych okolicznościach, P. Lacave-Laplagne nie podał dobrowolnie swojej dymissyi, pochodziło zkąd, iż sądził, że krok ten mógłby być wzięty za pewny rodzaj przyznania, że czynione przeciw niemu zarzuty były prawdziwe, i że nie mógłby przeto protestować przeciw nim z taką siłą, jak to może uczynić teraz. Że więc P. Lacave-Laplagne nie wyszedł z gabinetu dobrowolnie, postąpił w tym względzie nie tylko całkiem sprawiedliwie, ale też zarazem i godnie; a jako przykład tego, można przytoczyć wypadek z roku 1837, gdy P. Duchatel usunięty został z ministerstwa finansów.“ W dalszym ciągu mowy swojej, P. Guizot rzekł między innymi: „Stronictwo konserwacyjne zwyciężało dotąd przez silne stawienie oporu przeciw opozycji, przez ścisłe połączenie się z gabinetem; na teje a nie innej drodze, leży jego dalsza pomyślność. Usiłowano wzniecić rozdwojenie w większości, (szmer w Stronie Lewej). Ci, którzy wywołali obecne rozprawy, mieli to głównie na celu, i spodziewali się go przez nie osiągnąć. (Nowe szemrania w Stronie Lewej). Usiłowaniami przeto naszym być powinno, aby temu rozdwojeniu zapobiedz. Większość powinna pamiętać czego pragnie: pragnie ona utrzymania zasad polityki zachowawczej, pomimo wszelkich przeszkód i wypadków. Cel ten powinien zawsze stać jej przed oczyma, a wówczas, cokolwiek się niespodziewanego zdarzyło, większość i ministerstwo wyjdą zawsze zwyciężko z tój próby.“ (Względem uwolnienia Ministrów: wojny i marynarki, P. Guizot nie dał Izbie żadnych dalszych objaśnień).

Po P. Guizot zabrał głos P. Lacave-Laplagne i oświadczył, że dobrowolnie do dymissyi nie podał się dla tego, iż o położeniu i stosunkach swoich nie trzymał tak, jak inni ministrowie, to jest nie sądził, aby obecność jego w gabinecie była niedogodnością dla kraju, przyczyną osłabienia samegoż ministerstwa; iż nie mógł zezwolić na to, aby sądzono, że czynione przeciw niemu zarzuty były prawdziwe, i nie chciał aby mniemano, że o przyszłości rozpacza. Takowe zaś przypuszczenia, zdaniem jego, musiałyby powstać koniecznaie, skoroby sam dobrowolnie wyszedł z gabinetu. Teraz odpowiedzialność tego kroku spada nie na niego, ale na innych ministrów; on zaś ze swojej strony życzył tylko, ażeby usunięcie jego, przyczyniło się do uleczenia tego złego, które kraj obecnie dotyka; obiecuje, iż wszystkie siły swoje gotów jest zwrócić ku osiągnięciu tego celu, i nakoniec oświadcza uroczyście, iż pomimo tego co się stało, nie przestaje nigdy być stronikiem polityki zachowawczej, i napomina utrzymujące ją stronictwo aby w zgodzie i jedności wytrwało. „Ta umiarkowana odpowiedź usuniętego Ministra, zawiodła strasznie nadzieje opozycji, spodziewającej się, iż byłby usunięciem jego, przyczyniło się do uszczętle przez siebie rozprawy tём oświadczeniem, iż był przygotowany na podobne objaśnienia, i że gabinet,

ей важныя тайны. Г. Одиллонъ-Барро заключилъ наконецъ возбужденныя имъ пренія тѣмъ объявленіемъ, что онъ былъ приготовленъ къ такимъ объясненіямъ, и что кабинетъ, желая, подобно древнимъ Грекамъ во время бури, бросить въ разъяренное море умиловительную жертву, выбралъ перваго, кто попался ему подъ руку.

— Увѣряютъ, что Г. Лакавъ-Лапланъ ни подъ какимъ видомъ не хотѣлъ согласиться оставить своей должности въ случаѣ только частнаго измѣненія кабинета, и что всѣ усилія — Гг. Гизо и Дюшателя — склонить его къ этому, были тщетны. Но какъ дальнѣйшее пребываніе его въ должности, при неприязненномъ къ нему расположеніи большей части палаты, казалось невозможнымъ, то и надлежало наконецъ приступить къ неприятой мѣрѣ удаленія его отъ службы противъ его желанія, что видно изъ самаго содержанія его рѣчи. — Три новоизбранные члена кабинета суть перы Франціи; слѣд. теперь съ президентомъ, маршаломъ Сультомъ, будутъ засѣдать въ кабинетѣ четыре пера. Изъ новыхъ министровъ только герцогъ Монтебелло (сынъ маршала Ланна) имѣлъ уже однажды портфель, но только на короткое время, именно съ 1-го Апрѣля по 12-е Мая 1839, когда онъ находился въ главѣ кабинета, составленнаго на время послѣ низверженія министерства Моле. Генераль-лейтенантъ Трезель получилъ этотъ чинъ въ Ноябрь 1837, прослуживъ съ отличіемъ 5 или 6 лѣтъ въ Африкѣ. Для новаго военнаго министра самый затруднительный пунктъ — его положеніе относительно маршала Бюжо. Герцогъ Монтебелло — человекъ съ дипломатическимъ талантомъ и познаніями; но о томъ, какія свѣдѣнія имѣетъ онъ по вѣренной ему теперь части (морскому министерству), ничего неизвѣстно публикѣ. Новый министръ публичныхъ работъ, Г. Жеръ, слыветъ однимъ изъ лучшихъ префектовъ во Франціи; но въ парламентской сферѣ имъ его никогда не произносилося, да и перское достоинство получилъ онъ недавно. Всѣ эти лица не произведутъ никакой пермѣны въ направленіи кабинета. Такъ называемые прогрессивные члены консервативной партіи, судя по тону ихъ органа (газеты *la Presse*) едва ли будутъ довольны такимъ ходомъ дѣлъ. И потому то слухи о перемѣнахъ въ министерствѣ не прекращаются. — Въ журналѣ *Patrie* утверждаютъ, что даже въ Тюльерійскомъ дворцѣ не увѣрены въ дальнѣйшемъ существованіи нынѣшняго министерства Гизо, и что готовится новое министерство, подъ начальствомъ графа Моле. Сіе послѣднее будутъ составлять: Гг. Моле, Ремюза, Мальвилъ, Дюфоръ, Билльо, Мюре де Боръ и др.

— Коммисія суда перовъ слушала вчера товарища статсъ-секретаря министерства публичныхъ работъ, Г. Леграна и Г. Паллапра.

— Въ *Echo du Nord* сообщаютъ, что 12-го числа вечеромъ произошли важныя безпорядки въ Лиллѣ, гдѣ почти всѣ пекарни были разграблены. — Національная гвардія была призвана къ оружію. — Во многихъ мѣстахъ случились столкновенія: два полицейскіе служителя были опасно ранены, многіе солдаты національной гвардіи изувѣчены. — Больше тридцати человекъ были арестованы. 13-го поутру толпы народа снова собрались на площади. — Префектъ издалъ прокламацію. На другой день общественное спокойствіе было восстановлено въ Лиллѣ, но на сихъ дняхъ нѣсколько человекъ было арестовано въ Парижѣ, и произведены домовые обыски, которые, по словамъ *Gazette des Tribunaux*, повели къ важнымъ открытіямъ.

— Хотя всходы хороши, но цѣны на хлѣбъ возвышаются. Въ Парижѣ хлѣбъ снова вздорожалъ двумя сантимами; двухъ фунтовый хлѣбъ продается по 60 сантимовъ.

— Редакцію *Journal des Débats* получено изъ Одессы, отъ 23 Апрѣля, извѣстіе, что въ гаваняхъ Чернаго моря находится теперь около 100 кораблей, нагруженныхъ зерновымъ хлѣбомъ. Большая часть сего хлѣба назначена во Францію, и преимущественно въ Марсель. Непроданные еще грузы имѣютъ быть отправлены частью къ сѣвернымъ гаванямъ и въ Англію.

17 Мая.

Король со всею своею фамиліею выѣхалъ вчера на лѣто въ Нелли.

— Сегодня, палата депутатовъ утвердила 234 голосами противъ 4 проектъ постановленія о назначенія 500,000 фр. на вспомошествованіе низшимъ чиновникамъ таможеннаго вѣдомства.

накшталъ староżyтнхъ Грековъ podczas burzy, chcąc rzucić morzu błagalną ofiarę, wybrał na to pierwszego lepszego, który mu podpadł pod rękę.

— Zapewniają, że P. Lacave L. plagne w żaden sposób nie chciał zgodzić się na złożenie swojej godności w razie tylko częściowej zmiany gabinetu, i że wszystkie usiłowania PP. Guizot i Duchatel, aby go nakłonić do tego kroku, okazały się daremnymi. Ze zaś dalszy pobyt jego w gabinecie, przy nieprzyjaznem ku niemu usposobieniu umysłowej większej części Izby, zdawał się być rzeczą niepodobną, musiano się tedy nakoniec udać do nieprzyjemnego środka, usunięcia go od urzędu wbrew jego własnemu życzeniu. — Trzej nowo-wybrani członkowie gabinetu są Parami Francyi, tak, iż odtąd, wespół z Prezesem, Marszałkiem Soult, zasiadać w nim będzie czterech Parów, jednym więcej jak uprzednio. Z pomiędzy nowych Ministrów, sam tylko Xiążę Montebello (syn Marszałka Lannes), był już raz w gabinecie, a i to nader krótko, od 1 kwietnia do 12 maja 1839 roku, gdy stał na czele tymczasowego gabinetu, utworzonego po obaleniu ministerstwa P. Molé. Generał-Porucznik Trezel otrzymał ten stopień w Listopadzie roku 1837, przesłużwszy z odznaczeniem się około 5 lub 6 lat w Afryce. Dla nowego Ministra wojny najtrudniejszym punktem jest jego położenie względem Marszałka Bugeaud. — Xiążę Montebello — człowiek z talentem dyplomatycznym i wiadomościami, ale jaką posiada znajomość interesów powierzonego sobie wydziału ministerstwa marynarki, o tém nie zgoda nie wie nasza publiczność. — Nowy Minister robót publicznych, P. Jayr, w sławił się jako najlepszy z Prefektów Francyi; ale w parlamentarnej sferze imię jego nigdy się słyszeć nie dało, a nawet i godność Para dopiero niedawno otrzymał — Wszystkie te więc osoby nie nadadzą zgoda nowego kierunku gabinetowi, a zatem godzi się wątpić, czy tak zwani progressyjni członkowie stronnictwa zachowawczego, sądząc ze sposobu tłumaczenia się ich organu (dziennika *La Presse*), będą zadowoleni z takiej tylko reformy gabinetu. Ztąd też pogłoski o nowych zmianach ministerjalnych ciągle trwają. Dziennik *Patrie* donosi, że nawet w Tuileryach nie wierzą w dłuższe istnienie gabinetu Guizota, i że nowy gabinet, pod prezydencją Hr. Molé, jest w pogotowiu. Dotego Ministerstwa wejść mają: PP. Molé, Remusat, Malleville, Dufaure, Billault, Muret de Bert i t. d.

— Kommissya Sądu Parów słuchała wczoraj Podsekretarza Stanu Ministerstwa robót publicznych, P. Legrand i P. Pallaprat.

— W *Echo du Nord* czytamy, że 12-go maja wieczoremъ zaszły ważne zaburzenia w Lille, gdzie prawie wszystkie sklepy piekarzy zostały zrabowane. Gwardya narodowa powołana została do broni. Na wielu miejscach zaszły potyczki: dwaj policyjni urzędnicy odnieśli ciężkie rany; wielu żołnierzy gwardyi narodowej było także rannych. Więcej niż 30 osób uwięziono. Dnia 13 maja z rana, tłumy ludu zebrały się znou na placu. Prefekt wydał odezwę. Nazajutrz, publiczna spokojność przywróconą została w Lille; ale w tych dniach, kilka osób aresztowano w Paryżu i przetrząsniono kilka domów; w skutek czego, podług słów *Gazette des Tribunaux*, udało się policji uczynić ważne odkrycia.

— Lubo zasiewy okazują się piękne, jednakże ceny zboża idą w górę. W Paryżu znou chlebъ zdrożał o dwa centymy: zatem bochenek kosztuje 60 centymów.

— *Journ l des Débats* otrzymał z Odessy pod dniem 23 kwietnia wiadomość, że w portach morza Czarnego stoi teraz około 700 okrętów, które naładowane są zbożem. Większa jego część przeznaczona jest do Francyi, mianowicie do Marsylii. niesprzedane jeszcze ładunki udać się mają częścią do Liworno i Genui, częścią do portów północnych i do Anglii.

Dnia 17 maja.

Król, z całą swoją rodziną wyjechał onegdaj na letnie mieszkanie do Neuilly.

— Na dzisiejszemъ posiedzeniu Izby Deputowanych, projekt do prawa o udzieleniu kredytu w summie 500,000 fr. na wsparcia dla niższych urzędników celnych, przyjęty został 234 głosami przeciwko 4.

— Палата перовъ, послѣ многихъ менѣ важныхъ дѣлъ приступила, къ разсмотрѣнію проекта постановленія относительно Сенъ-Денисскаго капитула. Коммисія палаты перовъ объявила себѣ въ пользу принятія оного.

— Книжная Лигия, каѣ прѣехала въ здѣшнюю столицу.

— Королева Христина, вмѣстѣ съ герцогомъ Рianzaresомъ, прибыла 12 числа въ Лионъ, на пути въ Неаполь; потомъ, 14 числа, на пароходѣ „Кипръ“ отправилась въ Тулонъ. Во Вторникъ, 11 с. м., прибылъ въ Марсель инфантъ Донъ Генрихъ съ супругою своею, дочерью графа Каstellа, съ которою онъ сочетался бракомъ въ Римѣ. Инфантъ путешествуетъ подъ именемъ герцога Севильскаго.

— Разнесся слухъ, будто нидерландское правительство предположило отправить эскадру въ Океанію. Неизвѣстенъ еще поводъ сего важнаго, при нынѣшнихъ обстоятельствахъ, предприятия.

— Въ Таллагастѣ, во Фориодѣ, скончался 15 минувшаго Апрѣля, Лудвикъ Наполеонъ Ахиллесъ Мюрать, сынъ Иоахима Мюрата и Каролины, урожденной Бонапарте, гражданина Соединенныхъ Штатовъ, на 46 году жизни.

18 Мая.

Въ палатѣ перовъ происходили вчера дальнѣйшія пренія по проекту закона, относительно образованія Сенъ-Денисскаго капитула. Проектъ сей подвергается самымъ противорѣчащимъ возраженіямъ. Съ одной стороны считаютъ его средствомъ къ возвышенію королевской власти до безусловнаго самодержавія; съ другой же стороны усматриваютъ въ немъ чрезмѣрное распространеніе папской власти съ желаніемъ ослабить епископскую. Коммисія въ своемъ докладѣ старалась выказать неосновательность сихъ предположеній.

— Въ палатѣ депутатовъ продолжаются пренія на счетъ заключенія счетовъ 1844 г., и бывший министръ финансовъ Г. Лакавъ-Ланланъ вынужденъ былъ объявиться по обвиненію въ безпорядкахъ по части финансовъ и отчетности, въ чемъ и оправдался.

— Говорятъ, что принцъ Жуэвильскій будетъ отозванъ въ Парижъ, и что на мѣсто его будетъ назначенъ Г. Мако, бывший морской министръ, коему хотѣтъ предоставить случай получить чинъ адмирала, на который открылась вакансія, по случаю смерти г-на Дюперре. Эскадра Средиземнаго моря, подъ предводительствомъ Г. Мако, осталась бы на время близъ Тулона, съ тою цѣлю, чтобы быть въ готовности отплыть къ берегамъ Греціи или Португаліи, какъ потребуютъ того обстоятельства.

— Французскій посланникъ въ Тегеранѣ склонилъ Персидскаго шага отпрать посланника въ Парижъ; выборъ палъ на Мирзу-Мехмедъ-Али хана, хорошо знающаго французскій языкъ. Здѣсь ожидаютъ прибытія этого посланника.

— Г. Молинъ де Сентъ-Юнъ, бывший военный министръ, назначенъ въ адъютанты къ Королю.

— Герцогъ Ваденсий, ген. Нарваезъ, вновь назначенный посланникомъ въ Парижъ, прибылъ вчера въ сію столицу.

20 Мая.

Телеграфическая депеша. По извѣстіямъ изъ Генуи, 15 Мая, умеръ тамъ О'Коннель.

— Министръ иностранныхъ дѣлъ получилъ депешу отъ нашего повѣреннаго въ дѣлахъ, въ Лондонѣ, графа Жарнака; эти депешы заключаютъ, будто бы, копию ноты лорда Палмерстона на счетъ инструкцій, данныхъ адмиралу Нэпиру. Въ инструкціяхъ сихъ предписываютъ ему начать военныя дѣйствія, съ цѣлю положить конецъ настоящему положенію дѣлъ въ Португаліи, весьма вредному для англійской торговли. Это обстоятельство показалось весьма важнымъ г-ну Гизо, который собралъ министерскій совѣтъ, для соображенія оного.

— Въ министерствѣ иностранныхъ дѣлъ получены депешы отъ Г. Адольфа Барро, французскаго генеральнаго консула въ Египтѣ. Онѣ относятся, — какъ говорятъ, — къ проекту трактата между Франціею и Египтомъ.

— Намъ удивляютъ, — пишутъ въ *Siecle*, — что уже три мѣсяца какъ министерство иностранныхъ дѣлъ не получаетъ отвѣта отъ лорда Пальмерстона, относительно текущихъ дѣлъ между обоими правительствами.

— Въ Избѣ Паровъ, по wielu мнѣй важныхъ предметахъ, приступлено, зъ порядка дневнаго, до проекта до права dotyczącego капитулы Królewskiej w St. Denis. Kommissya Izby Parow oświadczyła się za jego przyjęciem.

— Xiężna Liegnitz przybyła do tutejszej stolicy.

— Królowa Krystyna przybyła z Xięciem Rianzares, d. 12 do Lyonu, w przejeździe do Neapolu, a następnie w d. 14, na parostatku *Cypr*, odplynęła do Tulonu. We Wtorek, d. 11-go b. m., przybył do Marsylii, z Civita-Vecchia, Infant Don Enrique, z małżonką swoją, córką Hrabiego Castella, którą zaślubił w Rzymie. Infant podróżuje pod tytułem Xięcia Sewilli.

— Rozeszła się wieść, że rząd hollenderski ma wysłać eskadrę d. Oceanii. Nie wiadomy jest jeszcze powód tego ważnego przy terażniejszych okolicznościach przedsięwzięcia.

— W Tallahassee, we Florydzie, umarł d. 15 go kwietnia, syn Joachima Murata i Karoliny Bonaparte, Ludwik Napoleon Achilles Murat, jako obywatel Stanów Zjednoczonych, mając wieku lat 46.

Dnia 18 maja.

W Izbie Parow toczyły się wczoraj dalsze rozprawy nad projektem do prawa względem urządzenia kapituły w St. Denis. Ten projekt wystawiony jest na najprzecześniejsze pociski. Z jednej strony uważają go za usiłowanie wznieśnienia władzy Królewskiej do absolutnej monarchii; z drugiej zaś upatrują w nim zbytne rozszerzenie władzy papieżkiej kosztem władzy Biskupów. Kommissya w swém sprawozdaniu usiłowała okazać bezzasadność tych twierdzeń.

— Izba Deputowanych zajmuje się ciągle rozprawami nad zamknięciem rachunków z roku 1844, a były Minister skarbu, P. Lacave-Laplagne, zmuszony był z tego powodu bronić się przeciw zarzutom o nieporządek w finansach i rachunkowości, z których się też usprawiedliwił.

— Głoszą, że Xiężę Joinville zostanie odwołany do Paryża i zastąpiony przez P. Mackau, byłego Ministra marynarki, któremu chcą podać sposobność do zasłużenia na stopień Admirała, wakujący po śmierci P. Duperré. Eskadra morza Śródziemnego, dowodzona przez P. Mackau, pozostałaby tymczasowo w okolicach Tulonu, aby być w gotowości udania się ku brzegom Grecyi lub Portugalii, według tego, jak wskażą okoliczności.

— Poseł francuzki w Teheranie naklonił Szacha Perskiego do uwierzytelnienia Posła w Paryżu; wybór zaś miał paść na Mirzę Mehmed Ali-Chana, obeznanego dobrze z językiem francuzkim, który jest tu wkrótce spodziewany.

— P. Moline de St. Yon, były Minister wojny, został mianowany Adjutantem Królewskim.

— Jeneral Narwaez, Xiężę Walencyi, nowy Poseł hiszpański, przybył wczoraj wieczorem do Paryża.

Dnia 20 maja.

Depesza telegraficzna. Według wiadomości nadeszłej z Genui, umarł tam O'Connel, w dniu 15-m maja.

— Minister spraw zagranicznych otrzymał depesze od Hrabiego Jarnac, naszego sprawującego interessa w Londynie, które zawierają kopię noty Lorda Palmerstona we względzie instrukcyi udzielonych Admirałowi Napier. Instrukcyje te zalecają mu rozpoczęcie kroków nieprzyjacielskich, dla położenia końca terażniejszemu stanowi rzeczy w Portugalii, który jest bardzo szkodliwym dla handlu angielskiego. Ta okoliczność zdawała się bardzo ważną P. Guizot, który ją poddał pod narady gabinetu.

— Otrzymano w ministerstwie spraw zagranicznych depesze od P. Adolfa Barrot, Jeneralnego Konsula francuzkiego w Egipcie, ścigające się — jak mówią — do projektu traktatu między Francją i Egiptem.

— Zapewniają nas, mówi *Siecle*, że od trzech miesięcy Ministerstwo nie otrzymało ani jednej odpowiedzi od Lorda Palmerstona w interessach bieżących między obudwoma rządami.

А н г л и я .

Лондонъ, 14 Мая.

Вчера, былъ у Королевы большою выходъ въ Букингамскомъ дворцѣ. При этомъ случаѣ, за отсутствиемъ французскаго посланника, повѣренный въ дѣлахъ этой націи, при здѣшнемъ дворѣ, поднесъ Королевы вѣрительныя свои грамоты.

— Адмиралъ сэръ Чарльсъ Нэпиръ, извѣстный по своей Спрійской экспедиціи, назначенъ вторымъ начальникомъ флота на Средиземномъ морѣ, на время пребывания адмирала Паркера въ Лиссабонѣ. Онъ отправляется изъ Лондона чрезъ нѣсколько дней, и подыметъ свой флагъ на 120-пушечномъ кораблѣ *St. Vincent*.

— Въ жур. *Times* напечатаны новости изъ Оporto, по коимъ юнта, хотя и благопріятствуетъ предложеннымъ договорамъ, однако присовокупляетъ то условіе, чтобы лиссабонскій гарнизонъ составленъ былъ изъ полковъ, сражавшихся за страну.

— Изъ Нью-Йорка получены извѣстія, простирающіяся до 21 Апрѣля. Мексиканское правительство отвергло предложенныя Соединенными Штатами мирныя условія, кои, кажется, довольно были выгодны. Соединенные Штаты требовали уступки земель по 26° широты, и въ замѣнъ предлагали заплатить 15 милліоновъ долларовъ, не требовать вознагражденія за военные расходы и заключить съ Мексикою наступательно-оборонительный союзъ. Съ театра войны увѣдомляютъ, что генералъ Тейлоръ, совершенно разбивъ генераловъ Урреа и Каналеса, подъ Тулею, ваялъ обоихъ въ пашъ.

— По извѣстіяхъ изъ Отаити, Французы овладѣли укрѣпленнымъ лагеремъ въ горахъ, послѣ чего весь островъ покорился Французамъ. Французскій гарнизонъ состоитъ изъ 2,000 чел. Въ то же время открылась ссора съ Англичами. Пьяные матросы фрегата *Grampus* вѣшли на берегъ и наѣдали много беспорядковъ; французская полиція ихъ задержала. По ошибкѣ остановили также капитана фрегата, но его тотчасъ освободили.

— Самый старшій и послѣдній сынъ знаменитаго шотландскаго писателя и поэта, Вальтеръ-Скотта, сэръ Вальтеръ-Скоттъ Абботсфордъ, скончался недавно, на 46 году своей жизни, на мысѣ Добрая Надежда, на возвратномъ пути изъ Мадраса, гдѣ служилъ полковникомъ въ 15 гусарскомъ полку. Баронство Абботсфордъ предѣлось на немъ; семейное же наследство переходитъ на Вальтеръ-Скотта-Локарта, одного изъ сыновей издателя журнала *Quarterly-Review* и единственнаго внука автора *Ваверленъ* и *Айвенго*.

15 Мая.

Во вчерашнемъ засѣданіи палаты лордовъ, неудача, испытанная министерствомъ за нѣсколько предъ симъ дней, по ирландскому биллю о бѣдныхъ, которая воспрепятствовала всемъ ирландскимъ мѣрамъ и угрожала существованію кабинета, снова была исправлена. Вѣдѣствіе предвѣстнаго, какъ кажется, согласія съ вѣйствителными членами палаты, лордъ Лансдоунъ предложилъ проектъ, чтобы принятая добавочная статья лорда Монтигля къ ирландскому биллю о бѣдныхъ, по силѣ коей билль сей былъ только временно обязательнымъ, была уничтожена и биллю доставлена постоянная сила. Ораторъ обратилъ вниманіе на то, что въ столь непродолжительное время билль не могъ быть испытанъ; его поддерживали лорды Кемпбелъ и Клапрікардъ, а лорды Монтиглъ, Врумъ, Раденъ, Фицуильямъ и другіе Ирландскіе лорды, возобновили прежнія свои убѣжденія. Наконецъ палата утвердила министерскій проектъ, отвергнувъ безъ баллотировки нѣсколько другихъ добавочныхъ статей.

За симъ Г. Горсманъ предложилъ вопросъ относительно недостаточности одного союза Англіи съ апостоліческою столицею, и полагалъ, что слѣдуетъ возстановить постоянное сношеніе съ Римомъ. Лордъ Россель былъ согласенъ съ этимъ предложеніемъ и объявилъ, что возстановленіе постоянныхъ дипломатическихъ сношеній считаетъ дѣломъ вожделѣннымъ; но такъ какъ это — вопросъ политическаго свойства, а по силѣ существующаго закона, министры не могутъ совѣтовать коронѣ назначенія въ Римъ посланника, то слѣдуетъ сперва предложить по сему предмету билль для отмены сего закона, для котораго недостатаетъ времени при нынѣшнемъ собраніи. Однако министр желаетъ, чтобы на предстоящемъ собраніи обращено было на это должное вниманіе, такъ какъ сношенія съ Римомъ считаетъ необходимыми. Дальнѣйшія пренія были отсрочены.

А н г л и я .

Лондонъ, 14 мѣя.

Вчера, были у Королевы великіе покои, въ палацѣ Buckingham; при тѣхъ сполнобности, справуячей интересса французскіе, подчасъ необечности Поста при тудейскимъ дворе, мѣлъ засечитъ зложы Monarchini свое вѣрительне listy.

— Sir Karol Napier, znany z wyprawy Syryjskiej Admirala, mianowany zostal drugim dowodzcą floty na morzu Śródziemnym, przez czas pobytu Admirala Parker w Lizbonie. Dowodca pomieniony opuszcza Londyn za dni kilka i wywiesi swą flagę na okręcie liniowym *St. Vincent*, liczącym 120 dział.

— Dz. *Times* zawiera nowiny z Oporto, według których Junta, lubo przychylna zaproponowanym układowi, podaje wszakże nowy warunek, aby załoga Lizbony złożona była z półków, które walczyły za sprawę powstańców.

— Z New-Yorku odebrano wiadomości, dochodzące do 21-go kwietnia. Rząd Meksykański odrzucił ofiarowane sobie przez Stany-Zjednoczone warunki pokoju, które, jak się zdaje, dosyć były korzystne. Stany bowiem żądały odstąpienia krajów do 26 stopnia szerokości, a za to ofiarowały zapłacić 15 mil. dollarów, zrzec się kosztów wojennych i zawrzeć z Meksykiem przymierze zaczepne i odporne. Z pola bitwy donoszą, że Jenerał Taylor poraził na głowę pod Tulą Jenerałów: Urrea i Canales, i w niewolę ich pojmał.

— Według wiadomości z Otahiti, Francuzi mieli opanować obwarowany obóz w górach, poczem cała wyspa poddała się ich orężowi. Załoga francuzka ma się składać z dwóch tysięcy ludzi. W tym także czasie zaszły nowe spory z Anglikami; pijani majtkowe fregaty *Grampus* wyszli na ląd i wiele nieprzyzwoitości popełnili, a nawet z powodu stawienia oporu policiei francuzkiej zostali uwięzieni; przez pomyłkę uwięziono także kapitana fregaty, lecz ten natychmiast na wolność wypuszczony został.

— Najstarszy i ostatni syn sławnego pisarza i poety szkockiego Walter Scotta, Sir Walter Scott Abbotsford, umarł niedawno w 46 roku życia, na przykładu Dobrej Nadziei, w powrocie z Madras, gdzie służył jako podpółkownik w 15 półku huzarów. Baronía Abbotsford wygasła na nim; dziedzictwo zaś familijne przechodzi na Walter Scott Lockharta, jedynego syna wydawcy dziennika *Quarterly-Review* i jedynego wnuka autora *Waverleja* i *Ivanhoe*.

Dnia 15 męja

Na wczorajszem posiedzeniu Izby Wyższej, Kłeska, jaką ministerstwo przed kilku dniami z powodu bilu irlandzkiego o ubogich poniosło, a która skrzyżowała wszystkie irlandzkie środki i zagrażała bytowi gabinetu, naprawioną znowu została. Jak się zdaje, w skutku poprzedniego porozumienia się z członkami wigowskimi Izby, Lord Lansdowne podał wniosek, aby właśnie przyjęty dodatek Lorda Monteaagle do irlandzkiego bilu o ubogich, według którego, bil ten tylko tymczasowo miał obowiązywać, został wyrzucony i bilowi nadana była stała trwałość. Mówca opierał się mianowicie na tѣm, że w tak krótkim przeciągu czasu użyteczność bilu nie mogłaby być doświadczonym, i popierany był przez Lordów Campbell i Clanricarde, podczas gdy Lordowie Monteaagle, Brougham, Roden, Fitzwilliam i inni Lordowie Irlandzcy, powtarzali swe dawne argumenta. Izba przyjęła nakoniec wniosek ministerjalny, odrzućciwszy bez głosowania kilka innych dodatków.

Następnie P. Horsman wniósł kwestyą względem niedostatecznego związku Anglii ze Stolicą Apostolską, i sądził, że należało przywrócić regularne związki z Rzymem. Lord Russell zgodził się z mówcą w tѣj mierze i oświadczył, że przywrócenie formalnych dyplomatycznych stosunków za požądane uważa; ale że to jest kwestya prawnej i politycznej natury, a podług istojącego prawa, Ministrowie nie mogą doradzać koronie wysłania Posta do Rzymu. Potrzeba więc naprzód przelożyć w tym względzie osobny bil w celu zmienienia tego prawa, na co czas, już jest za krótki na terażniejszem zgromadzeniu. Jednakże na przyszłość Minister obiecał zwrócić uwagę na ten przedmiot, związki albowiem z Rzymem, uważa za požądane. Dal-sze rozprawy zostały odroczone.

— Въ засѣданіи нижняго парламента, происходившемъ третьяго дня, Г. Говардъ Дугласъ извѣстилъ парламентъ, что коммисія, назначенная для изслѣдованія изобрѣтенія невидимой бомбы капитана Варнера, по произведеніи многочисленныхъ опытовъ убѣдилась въ томъ, что мнимое изобрѣтеніе не представляетъ ничего новаго и можетъ относиться къ числу тѣхъ проделокъ, которыми прельщаются легковѣрные публики.

— Въ зданіи министерства иностранныхъ дѣлъ было засѣданіе кабинета, продолжавшееся нѣсколько часовъ.

— Въ Понедѣльникъ прибылъ въ Глазговъ американскій корабль съ жизненными припасами, оцененными въ 150,000 фр.; эти припасы отправлены жителями гороа Бостона, для вспомошествованія бѣднымъ въ Шотландіи и на шотландскихъ островахъ.

— Англичане и Шотландцы — изъ всего умѣютъ, извлекать деньги. Въ Абердинѣ ежедневно вымѣтаютъ улицы, что въ годъ стоитъ 1,400 ф. стерл., но соръ этотъ продаютъ за 2,000 ф. стерл. Подобныя же прибыльныя спекуляціи производятъ здѣсь почти во всѣхъ городахъ.

— Англійскій монетный дворъ имѣетъ восемь станковъ, которые въ продолженіи одной минуты производятъ 60 ударовъ, и въ одну часъ доставляютъ 3,600 штукъ монеты.

И т а л і я.

Римъ, 6 Мая.

Послѣ большихъ приготовленій, наконецъ наступилъ день тезоименитства Пія IX, который Римляне, желая праздновать самымъ блистательнымъ образомъ. Высочайшее дворянство и многіе богатые Англичане католическаго вѣроисповѣданія, собрали на прошлой недѣль значительную сумму денегъ, на которую были откуплены для бѣдныхъ города и его окрестностей, лучшей бѣлой хлѣбъ и розданъ имъ, по предъявленіи ими свидѣтельствъ приходскихъ священниковъ на счетъ ихъ хорошаго поведенія. Искренняя привязанность къ Пию IX всѣхъ сословій и возбужденная ею щедрость богатей, распространили всеобщую радость въ жителяхъ. Его Святѣйшество отправился, по утру, въ базилику *Santa Maria Maggiore*, гдѣ по совершеніи божественной литургіи, лично приобщилъ св. таинъ болѣе 200 лицъ, а въ томъ числѣ и герцога Людовика Савойскаго. За симъ отправился къ гробницѣ Пія V, гдѣ долго молился, и наконецъ съ крыльца того же храма благословилъ народъ, несметные толпы котораго стояли на площади, не смотря на проливной дождь. Въ обширной церкви *Santa Maria dei Angeli* (передѣланной изъ библіотеки Диоклитіана.) друзьями и почитателями Папы, устроенъ былъ большой музыкальный праздникъ. На возвышеніи, нарочно устроенномъ для этого случая, нѣсколько сотъ пѣвцовъ и музыкантовъ пѣли гимны, сочиненные лучшими поэтами и композиторами, а славнѣйшій духовный братъ Италіи Лорини, прибывшій на этотъ день изъ Палермо, произнесъ торжественную рѣчь въ присутствіи 30,000 слушателей. Вечеромъ весь городъ былъ великолѣпно иллюминированъ; однако по личному желанію Папы, приготовленная процессія съ факелами не имѣла мѣста. Новыя торжества готовятся къ 13-му Мая, дню рожденія Его Святѣйшества.

— Инфантъ Донъ Генрикъ, принцъ Севильскій, обвинялся вчера съ Дониною Еленою ди Кастелла и Скелли Фернандесъ де Кордова. Бракосочетавшихся благословилъ Константинопольскій патріархъ, вице-регентъ, монсеньоръ Канали, заступившій мѣсто Папы. На этотъ бракъ послѣдовало прежде разрѣшеніе изъ Мадрита.

— Носятся слухи, что Папа приказалъ обнародовать бюджетъ, называемый здѣсь *il Proventino*, и что духовенство ссудило правительству нѣсколько милліоновъ скуди, съ малыми процентами.

— Подать на соль, столь отяготительная для бѣднаго класса народа, имѣетъ быть значительно уменьшена.

— Съ Кардиналомъ Микара, деканомъ священнои коллегіи, который недавно выздоровѣлъ, вчера случился апоплексическій ударъ. Говорятъ, что онъ уже умеръ.

Д а н і я.

Копенгагенъ, 7 Мая.

Адмиралтейство отправило въ Россійскіе порты четыре корабля, для привоза оттуда хлѣба.

— На онegdajszemъ posiedzeniu Izby Niższej, P. Howard Douglas zawiadomil Izbę, że Komisya wyznaczona do rozpoznania wynalazku niewidzialnej bomby Kapitana Warner, po licznych doświadczeniach powzięta przekonanie, że mniemany wynalazek nie przedstawia żadnego rodzaju ważności i jest jednymъ z największychъ मामидеі, jakimi kiedykolwiek łudzono łatwowierność publiczną.

— Gabinet odbywał dziś kilkogodzinne narady w pałacu Ministerstwa spraw zagranicznych.

— Okręt amerykański przybył w Poniedziałek do Glasgowa z ładunkiem żywności wartującymъ 150,000 fr., wysłanymъ przez obywateli miasta Boston na wsparcie ubogich mieszkańców Gór i Wysp Szkockich.

— Anglicy i Szkoci są to ludzie praktyczni, którzy ze wszystkiego umieją pieniądze robić. W Aberdeen zamiatają co dzień ulice, co kosztuje rocznie 1,400 f. szt.; ale śmieci te sprzedają za 2,000 f. szt. Podobne korzystne interesy robią tu prawie wszystkie miasta.

— Mennica angielska ma ośm prass, które w jednej minucie 60 czynią uderzeń i w jednej godzinie 3,600 sztuk monety dostarczają.

В ѣ л о с н ы.

Рzymъ, 6 мая.

Свѣтлыя были приготовленія, срѣдъ которыхъ зашвѣталъ намъ вчерашъ день именин Піуса IX, который Рzymляне jako первый, надвычайными учтціе хотели урочистостями. Вышша шляхта и вѣлу заможныхъ Англікѡвъ католическаго вызнанія, зѣбрали в прѣшлымъ tygodniu znaczne summy, за które zakupiono potrzebną massę najbielszego chleba i rozdano go pomiędzy tychъ wszystkichъ ubogichъ wiecznego grodu i jego okolice, którzy okazali świadectwo dobrego sprawowania się, wydane przez miejscowego Plebana. Szczere przywiązanie do Piusa IX we wszystkichъ oświeconychъ kręгахъ towarzystwa, oraz wywołana przez nie szczodroblivość możnych, wzbudziły w wyższychъ i niższychъ klassachъ najradośniejsze uczucie. Ojciecъ św. udał się rano do Bazyliki *Santa Maria Maggiore*, gdzie po odprawieniu Mszy św., jako w dniu swoichъ imienin, dawał samъ Komunię św. przeszło 200 osobom, a między temi Xiężnie Ludwice Saskiej. Następnie udał się na modlitwę do grobu Piusa V., i nakoniecъ z krążanku tejeże świątyni udzieliłъ błogosławieństwo ludowi, którego niezmiernie tłumy, pomimo ulewного deszczu, stały zgromadzone na placu. W obszernymъ kościele *Santa Maria dei Angeli*, (przerobionymъ zъ biblioteki łazien Dyoklecjana), przyjaciele i wielbiciele Papieża, urządzili wielką muzyczną uroczystość. Kilkusetъ spiewaków i muzyków, zgromadzili się na zbudowanymъ umyślnie w tymъ celu balkonіe i wykonali ułożone przez pierwszychъ poetów i kompozytorówъ tutejszychъ hymny, a najslawniejszy zъ włoskichъ mówcówъ kościelnychъ, Lorini, przybyły tu na tenъ dzieńъ zъ Palermo, miałъ w obecъ 30,000 ludzi stosowną mowę. Całe miasto było wieczoremъ wspaniale oświecone; jednakże na wyraźne życzenie Papieża, przygotowana processya zъ pochodniami nie miała miejsca. Na dzień 13 maja, jako rocznicę urodzinъ Papieża, przygotowują tu nową uroczystość.

— Infantъ Donъ Henrykъ, Xiążę Sewilli, wczorajъ zaślubiłъ Donę Helenę di Castella y Skelli Fernandez de Cordova. Słubowi błogosławiłъ Wicegerens, Patriarcha Konstantynopolitański, Monsign. Canali, w zastępstwie Ojca św. Na związekъ tenъ małżeński otrzymano wprzódъ zezwolenie zъ Madrytu.

— Krązą pogłoski, że Ojciecъ św. kazałъ ogłosić budżetъ, zwany tu *il Proventino*, i że duchowni pożyczyli rządowi na mały procentъ kilka milionówъ skudów.

— Podatekъ od soli, takъ uciążliwy dla biednejъ klasy ludu, ma być znacznie zmniejszony.

— Kardynałъ Micara, dziekanъ świętego kollegiumъ, który niedawno wrócił do zdrowia, dostałъ wczorajъ napadu apoplexyi. Mówią nawet, że jużъ zakończyłъ życie.

Д а н і я.

Копенгага, 7 мая.

Адмираліцья wysłała cztery okręty do Rosseyi, w celu przewiezienia ztamtądъ znacznychъ zapasówъ zbożowych.

— Командиръ Датской корветты *Galathea*, прислалъ донесеніе, подписанное имъ въ Вальпарайской гавани 28-го Января. Онъ сообщаетъ въ немъ, что 7-го Ноября бросилъ якорь близъ восточнаго берега острова *Havait*, какъ для запаса воды, такъ и для произведенія экспедиціи къ вулкану Киланъ-Эа, лежащему въ 9 миляхъ отъ мѣста высадки. Общество, состоящее изъ естествоиспытателей и нѣсколькихъ офицеровъ, пробыло 24 часа надъ кратеромъ, края коего возвышаются на 4,000 футовъ надъ уровнемъ моря; кратеръ сей имѣетъ около датской полумили въ поперечникъ, находится въ безпрерывномъ движеніи и извергаетъ лаву на берегъ.

Турція.

Константинополь, 5 Мая.

Вчера, по возвращеніи французскаго парохода изъ Греціи, Великій Визирь тотчасъ собралъ совѣтъ, на коемъ, по причинѣ того, что всѣ мѣры къ улаженію миролюбивымъ образомъ недоразумѣній съ Греціею, остались безъ успѣха, и что Греція не хочетъ даже принять совѣтовъ, предложенныхъ ей дружественнымъ германскимъ государствомъ, — единодушно опредѣлено привести въ исполненіе предполагаемыя принудительныя мѣры относительно Греціи.

— Утверждаютъ, что Porta отменила свой *exequatur* всѣмъ Греческимъ консуламъ въ Турціи, отъ чего возникаютъ большія препятствія по торговлѣ Греціи. Вооруженіе въ здѣшнемъ арсеналѣ продолжается; флотъ долженъ быть снаряженъ къ отплытію. На слѣдующей недѣлѣ будутъ спущены на воду, въ присутствіи Султана, два пароходные фрегата. Въ тотъ же день, будетъ Султанъ въ Италіанской оперѣ, и Каупдандъ-Паша дастъ угощеніе.

— На греческой границѣ Porta расположила корпусъ въ 40,000 чел. Въ сію минуту предполагаютъ произвести здѣсь новый наборъ, какъ говорятъ, въ 50,000 чел. Солдатамъ, выслужившимъ лѣта службы, въ нынѣшнемъ году не дадутъ отставки.

Сѣв. Амер. Соед. Штаты.

Нью-Йоркъ, 30 Апрѣля.

Надежда на миръ съ Мексикою не осуществилась. Президентъ Штатовъ отправилъ въ подкрѣпленіе къ генералу Тейлору и Скотту 6,000 войска. Сантана занялъ укрѣпленный лагерь подъ Церро-Гордо, съ отрядомъ въ 15,000 чел. и 60 орудіями. Здѣсь ожидаютъ рѣшительнаго сраженія.

— Почти половина города Веракруза разрушена американскими бомбами. Потеря Американцевъ, при семъ бомбардированіи, состоитъ изъ 7 офицеровъ и 59 солдатъ, выбывшихъ изъ строя; Мексиканцы же лишились 1,000 человекъ, въ томъ числѣ убито много женщинъ и дѣтей.

— Въ Вашингтонскомъ журналѣ обнародованы слѣдующіе результаты, уже пріобрѣтенные американскимъ оружіемъ въ Мексикѣ: 1) Завладѣніе и укрѣпленіе провинцій: Таумлипаской, Леонской и Кагупальской генераломъ Тайлоромъ, послѣ четырехъ блистательныхъ побѣдъ, одержанныхъ надъ мексиканскими войсками. 2) Занятіе новой Мексики войсками генерала Карнея; овладѣніе Калифорніею. 3) Блистательный походъ генерала Вуля на пространство 706 миль чрезъ непріятельскую страну, и знаменитое его соединеніе съ генераломъ Тайлоромъ въ Буэна-Вистъ; и 4) взятіе штурмомъ Веракруза и Санъ-Жанъ-д'Уллоа, послѣ непродолжительной осады, при защитѣ нѣсколькихъ тысячъ Мексиканцевъ.

— Письма и журналы, полученные нынѣ изъ Монтевидео и Буэносъ-Айреса, опровергаютъ распространенные недавно слухи относительно Ла-Платы. Пораженіе Монтевидео сдѣлано незначительно и отчасти уже вознаграждено. Ривейра и его генералы Флоресъ и Модина, о коихъ сказано, будтобы были совершенно разбиты, лишились только незначительнаго числа своихъ людей. Ривейра отправился къ верховью рѣки Уругвая и овладѣлъ Рейнкою въ члѣ отряда въ 1,200 человекъ.

— Довѣдча корветы дуńskiej *Galathea*, наделалъ рапортъ, датованъ въ пристани Valparaiso д. 28 stycznia. Доноси въ немъ, że d. 7 listopada r. z. zarzucił kotwicę na wschodnim brzegu wyspy Havait, częścią dla nabrania wody, częścią dla zrobienia wycieczki do wulkanu Kilan-Ea, odległego o 9 mil od miejsca wylądowania. Towarzystwo złożone z badaczy natury i kilku oficerów przepędziło 24 godziny nad kraterem rzeczonego wulkanu, którego brzeg wznosi się na 4,000 stop nad powierzchnię morza, obwodu ma ½ mili duńskiej, w ciągłym zostaje ruchu i lawę nad brzeg wyrzuca.

Турція.

Константинополь, 5 мая.

Вчера по возвращеніи парохода французскаго изъ Греціи, Великій Визиръ звалъ натыхмиастъ Радѣ, на которой, зъ уваги, że wszelkie środki do załatwienia w dobry sposób nieporozumienia z Grecją zostały już wyczerpane, i że Grecja nie chce nawet skłonić się do wypełnienia rad udzielonych jej przez przyjazne dla gabinetu Ateńskiego mocarstwo niemieckie, — uchwalono jednogłośnie: wprowadzić w wykonanie projektowane środki przymusu względem Grecji.

— Zapewniają dzisiaj, że Porta cofnęła swe exequatur wszystkim Konsulom Greckim w Turcji. Wypadek ten stawi znaczne przeszkody żegludze i handlowi Greckiemu. Uzbrojenia w tutejszym arsenale trwają ciągle. Flota ma być gotową do wyjścia. W następną Niedzielę mają być spuszczone na wodę, w obec Sultana, dwie nowe fregaty parowe. Na uczczenie tej uroczystości wykonaną będzie przed Sultaniem opera Włoska, a Kapudan Basza da wspaniałą ucztę.

— Nad granicą Grecji ustawiła Porta 40,000 wojska. W tej zaś chwili zamierzają tu przedsięwziąć nowy pobór, jak mówią, 50,000 ludzi. Wysłuzeni żołnierze nie zostali w tym roku uwolnieni.

Станы-Зъединенныя Амерыки Пѣноскія.

Нью-Йоркъ, 30 kwietnia.

Надежда покою зъ Мекыкою спелъла на ничѣмъ. Prezydent Stanów, posłał Jenerałom Scott i Taylor 6,000 wojska w posiłku. Santana zajął obwarowany obóz pod Cerro Gordo, z wojskiem liczącem 15,000 ludzi i 60 dział. Spodziewają się stanowczej bitwy między obu wojskami.

— Prawie połowa miasta Veracruz została przez granaty amerykańskie zniszczoną. Amerykanie utracić mieli przy bombardowaniu tego miasta 15 zabitych i 59 raniomych; ze strony zaś Meksykanów poległo 1,000 ludzi, w większej części kobiet i dzieci. W mieście znaleźli Meksykankie zapasy żywności i amunicji na 5 dni.

— Dziennik Washingtonski, ogłasza następujące szczegóły o korzyściach już osiągniętych przez oręż Amerykański w Meksyku: 1) Zdobyćcie i osadzenie prowincji: Taumlipas, Leonu i Cahuili przez Jenerała Taylor, po czterech świetnych zwycięztwach odniesionych nad wojskiem Meksykańskiem. 2) Zajęcie Nowego Meksyku przez wojsko Jenerała Kearney; zajęcie Kalifornii. 3) Świetny pochód Jenerała Woolbna przestrzeni 700 mil przez kraj nieprzyjacielski, i chlubne jego połączenie się z Jenerałem Taylor w Buena Vista. 4) Ważne zdobyćcie Veracruz i St. Juan d'Ulloa po kilkodniowym oblężeniu, przy silnym oporze kilku tysięcy Meksykanów, wziętych nakoniec w większej części w niewolę.

— Listy i dzienniki otrzymane właśnie z Montevideo i Buenos Ayres, zaprzeczają rozgłoszoną niedawno wieści co do interesów w La-Plata. Klęska doznana przez Montevidean jest małej wagi i w większej części już naprawiona. Riveira i jego Jenerałowie Flores i Modina, o których donoszono jakoby zostali zniszczeni, utracili małą tylko liczbę ludzi. Riveira popłynął w górę rzeki Uruguay i zajął Reincon na czele 1,200 ludzi.